

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/136/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4222201007
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4222201007.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: I. Y., nar. XX. XX. XXXX, t. č. J. B. nad P., P. O. V. XX, Z., proti žalovanému: Okresný súd Komárno, so sídlom Komárno, Pohraničná 6, v konaní o žalobe o nevyožiteľnosti práv bezprávia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 29. septembra 2022 č. k. 6C/17/2022-27 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie vo veci zastavil a vec postúpil Ústavnému súdu Slovenskej republiky (I.) a rozhodol, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania (II.) Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 3, § 4, § 9, 10 ods. 1, § 256 CSP, § 127 ods. 1 Ústavy SR a uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal konštatovania, že účastníkom neboli vo veci OS KN sp. zn. 3Nt/23/2020 účinne garantované práva, a preto vzniklo bezprávie, t. j. nevyožiteľnosť práv, za ktorý súd nemá nárok na odmenu, lebo jednoznačne z rozhodnutí ESLP a ÚSSR vyplýva, že účastník má právo na reálny prístup, pričom súd používal nekalé obchodné praktiky, aby znemožnil účastníkovi prístup k reálnej spravodlivosti. Žalovaný účastníkovi v zmysle čl. 12 Ústavy SR nezabezpečil účinné prostriedky na obhájenie jeho základných práv. Žalobca uviedol, že Okresný súd Komárno v konaní sp. zn. 3Nt/23/2020 sabotoval konanie a za manipulovaný proces žiada úhradu 200,- eur, pričom odmietal zabezpečiť dôkazy, nepovolil predložiť dôkazy, ako aj hodnotil neexistujúce dôkazy, nerešpektoval ľudskú dôstojnosť v zmysle čl. 12 ods. 1 Ústavy SR, zabránil žalobcovi prístup k súdu a znemožnil vymožitelnosť práv, čím žalobcu zbavil jeho ľudských práv, ignoroval ľudskú dôstojnosť žalobcu a nezabezpečil účinné prostriedky ochrany reálne garantovaných práv s poukazom na čl. 13 EDLP. Zároveň boli porušené medzinárodné pakt o občianskych právach. Žalobca v doplnení žaloby na výzvu súdu uviedol, že senát 3T žalovaného neumožnil strane účinne chrániť a hájiť svoje záujmy, prístup k súdu v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a neposkytol žalobcovi priestor na predkladanie svojich návrhov. Zároveň s odkazom na čl. 13 EDLP namietal, že opravné prostriedky musia fungovať všade. Zároveň namietal, že senát 3T žalovaného porušil čl. 13 ods. 4 Ústavy SR, keď nevážil následky svojho formalistického rozhodnutia a zbavil žalobcu všetkých práv vrátane ľudskej dôstojnosti. S poukazom na rozhodnutie II. ÚS/216/2006 namietal, že došlo k odmietnutiu jeho možnosti domáhať sa svojich práv a práv jeho rodiny. Poukázal zároveň na rozsudok ESLP vo veci Harrison Mckee proti Maďarsku zo dňa 03. 06. 2014. Uviedol, že žiada, aby súd konštatoval, že rozhodnutím 3T senátu OS KN v trestnej veci sp. zn. 3Nt/23/2020 došlo k eliminácii všetkých občianskych práv v zmysle § 11 a nasl. OZ vrátane dôstojnosti, za čo si súd - senát 3T od účastníka vyžiadala 200,- eur. Ďalej sa žalobca domáhal, aby súd povinnosť zaplatiť 200,- eur zrušil, keďže OS KN senát 3T takúto sumu uložil za úkon, ktorý nemá predpísanú kvalitu a de facto vychádza z porušenia zákona. Ďalej žalobca žiadal, aby súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Uviedol, že žalovaný porušil čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy SR, keď

ponížil ľudskú dôstojnosť a nezabezpečil proces v zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. S poukazom na čl. 13 EDLP namietal, že žalovaný odmietol riešiť žalobcov problém, a tak ignoroval dôstojnosť žalobcu a jeho rodiny. S poukazom na rozhodnutie IV. ÚS 92/2009, ako aj II. ÚS 262/2019 namietal, že nesprávny výklad vo veci sp. zn. 3Nt/23/2020 ho zbavil reálnej ochrany, ľudskej dôstojnosti a za porušenie § 11 Občianskeho zákonníka uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť 200,- eur. Uviedol, že postup žalovaného nie je akceptovateľný a poukázal na čl. 12 ods. 1 a ods. 2 Ústavy SR. Uviedol, že senát 3T opomínaním občianskych práv zapríčinil toto konanie. V priebehu konania súd prvej inštancie skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže vo veci konať. Nevyhnutným predpokladom konania je, aby bola v zmysle § 3 a § 4 CSP daná právomoc súdu rozhodnúť o uplatnenom nároku. Preskúmaním obsahu podanej žaloby v znení jej doplnenia súd prvej inštancie zistil, že žalobca sa ňou domáha konštatovania, že rozhodnutím 3T senátu Okresného súdu Komárno v trestnej veci sp. zn. 3Nt/23/2020 došlo k eliminácii všetkých občianskych práv v zmysle § 11 a nasl. OZ vrátane dôstojnosti, za čo si súd - senát 3T od účastníka vyžiadal 200,- eur. Ďalej sa žalobca domáhal, aby súd povinnosť zaplatiť 200,- eur zrušil, keďže OS Komárno senát 3T takúto sumu uložil za úkon, ktorý nemá predpísanú kvalitu a de facto vychádza z porušenia zákona. Z obsahu žaloby v znení jej doplnenia vyplýva, že žalovaný v zmysle čl. 12 Ústavy SR nezabezpečil účinné prostriedky na obhájenie základných práv žalobcu a sabotoval konanie a za manipulovaný proces žiadal úhradu 200,- eur, pričom žalovaný odmietal zabezpečiť dôkazy, nepovolil predložiť dôkazy, hodnotil neexistujúce dôkazy, nerešpektoval ľudskú dôstojnosť v zmysle čl. 12 ods. 1 Ústavy SR, zabránil žalobcovi prístupu k súdu a znemožnil vymožitelnosť práv, čím žalobcu zbavil jeho ľudských práv, ignoroval ľudskú dôstojnosť žalobcu a nezabezpečil účinné prostriedky ochrany reálne garantovaných práv žalobcu s poukazom na čl. 13 EDLP. Ďalej namietal, že žalovaný neumožnil žalobcovi účinne chrániť a hájiť svoje záujmy, prístup k súdu v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a neposkytol žalobcovi priestor na predkladanie svojich návrhov. Zároveň namietal, že žalovaný porušil čl. 13 ods. 4 Ústavy SR, keď nezávažil následky svojho formalistického rozhodnutia a zbavil žalobcu všetkých práv vrátane ľudskej dôstojnosti. Žalovaný mal porušiť čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy SR, keď ponížil ľudskú dôstojnosť a nezabezpečil proces v zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. S poukazom na čl. 13 EDLP namietal, že žalovaný odmietol riešiť žalobcov problém, a tak ignoroval dôstojnosť žalobcu a jeho rodiny. S poukazom na rozhodnutie IV. ÚS 92/2009, ako aj II. ÚS 262/2019 namietal, že nesprávny výklad vo veci sp. zn. 3Nt/23/2020 zbavil žalobcu reálnej ochrany, ľudskej dôstojnosti a za porušenie § 11 Občianskeho zákonníka uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť 200,- eur. Uviedol, že postup žalovaného nie je akceptovateľný s poukazom na čl. 12 ods. 1 a ods. 2 Ústavy SR. Súd prvej inštancie preto postupujúc podľa § 10 ods. 1 CSP konanie vo veci konštatujúc nedostatok svojej právomoci na konanie a rozhodnutie o podanej žalobe zastavil a vec postúpil Ústavnému súdu Slovenskej republiky, keďže z podanej žaloby v znení jej doplnenia vyplýva, že žalobca podanou žalobou namieta porušenie svojich základných práv a slobôd, ako aj ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, pričom rozhodovanie o takýchto podaniach v zmysle čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky patrí Ústavnému súdu Slovenskej republiky. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 256 CSP, keď zavinenie zastavenia konania nemožno pripísať ani jednej strane sporu, pričom v súčasnom štádiu konania vedomosť o podaní žaloby majú len žalobcovia v 1. až 3. rade, preto súd prvej inštancie rozhodol tak, že im právo na náhradu trov konania nepriznal. Navyše, žalobcom v 1. až 3. rade v súvislosti s týmto konaním doposiaľ žiadne trovy nevznikli.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie a uviedol, že s poukazom na štandardnú judikatúru Ústavného súdu SR, všeobecné súdy nie sú zodpovedné len za výklad a aplikáciu zákonov, ale sú primárne zodpovedné aj za dodržiavanie základných práv a slobôd v zmysle čl. 144 ods. 1, čl. 152 ods. 4 ústavy. Podstatou základného práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu. Daný súd zbavuje sám seba od zodpovednosti byť protistranou konania, aby nám vysvetlil prečo a z akých dôvodov nič neberie do úvahy a žiadne okolnosti alebo vplyvy a negatívne dopady nerieši. Každá negácia a ignorácia - opomínanie nevyplýva len naň ho (žalobcu) ale trojnásobne padá na jeho rodinu (manželku a chorého syna). Žalovaný ignoruje ich osobnostné práva (§ 11 a nasl. A § 116 OZ, prípadne Zákon o rodine). Súd je žalovanou stranou, a preto nemá kompetenciu nás zbaviť od riadneho súdneho procesu. Pred ústavným súdom rodina nevie dokazovať a nevie žalovanú stranu ani vypočúvať. S poukazom na judikatúru ÚS ani všeobecné súdy nie sú dokonalé. Práva jeho manželky a syna, že ich žalovaný neustále ignoruje, opomína, nie je možné riešiť cez trestný súd (porovnaj OS KN č. k. 17Nt 2/2019), kde mu bola odmietnutá možnosť domáhať sa svojho práva a taktiež konaním senátu 3T OS KN. A teraz opätovne odmietnutá možnosť konať o návrhu dotknutej osoby, ktorá má garantované základné práva v ústave, tak aj v Občianskom zákonníku. V tomto je smere zakázané obmedziť stranu, ktorá sa zákonným spôsobom domáha o uznanie jeho práva na

osobný a rodinný život. Taktiež na sebaurčenie a aby mal možnosť reagovať na neprimerané útoky, ktoré majú priamy dosah na ich život. Ekonomický stav, sociálnu inklúziu, zdravotný stav a iné. Tieto veci žalovaný nevidí lebo de facto vidieť nechce. Negácie na právach, na právach iných (rodiny) a ich ujmu vôbec nerieši a záujmy chorého syna až úprimne ignoruje. Fakty uvádzané jeho rodinou sú ignorované a celý čas neriešené alebo riešené od veci. Aj existencia disharmónie dvoch trestov. 11 rokov + 2 roky a 9 mesiacov a 7 dní. Vzniká 13 rokov 9 mesiacov, 7 dní bez toho, aby súdy uvažovali v zmysle § 34 ods. 3 a 4 Trestného zákona a § 43, § 44 Trestného zákona. Rodina vníma tento postup ako akt viktimizácií a likvidácii rodiny, vymazanie rodiny z evidencii uzavretých manželstiev. Za následky vďaka opomínaniu, ignorácií faktov, dôkazov, žalovaný musí byť pred súdom. Vypočúvaný, aby nám vysvetlil dôvody prečo nezabezpečil dostatočnú ochranu proti svojvôli. Ako dôkaz: CRC/C/CC/14, ktorý zabezpečuje plnohodnotnú ochranu proti svojvôli pre dieťa a iným nezdravým praktikám. Uznesenie OS KN č. k. 6C/17/2022 je neobjektívne, nejasné a signalizujúce, že nechce pripúšťať, aby sa OS KN stal stranou konania. Uznesenie OS KN č. k. 6C/17/2022 „zrušuje“ a vracia na okresný súd na opätovné prejednanie a rozhodnutie. De facto aj priložené uznesenie o tom svedčí, že nie je na pleciach trestných súdov riešiť dôkazy o neprimeranosti, ale na báze občianskych práv, kde sa účastníci môžu pýtať, že prečo ich práva (zákona o rodine) boli ignorované alebo zľahčované. Súd je povinný v tomto smere dokazovať a v petite uzná, že právam vyššie označených osôb neboli rešpektované. Išlo o brutálny útok na city na ľudskej dôstojnosti. Takisto sa súd odmietal zaoberať vecami, ktoré mali vplyv. Chorý syn, manželka, ktorá nevie zaujať pozíciu žiteľa. Boli porušené čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 13 ods. 4, čl. 41, čl. 16 a 19 ústavy. Predtým, než tieto veci pôjdu na ústavný súd, OS KN musí vysvetliť žalobu a reagovať na extrémny dopad, čo priamo vplyva na rodinu. Všetky tieto veci dopadajú na rodinný rozpočet, kde pomaly nie je možné zabezpečiť základné veci na prežitie alebo na ustálenie zdravotného stavu syna. To, že súdy účelovo prekrúcajú, opomínajú, považoval za neľudské a nehumánne.

3. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

4. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 21. marca 2022 domáhal konštatovania, že účastníkom neboli vo veci OS KN sp. zn. 3Nt/23/2020 účinne garantované práva, a preto vzniklo bezprávie, t. j. nevyožiteľnosť práv, za ktorý súd nemá nárok na odmenu. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 13. júna 2022 č. k. 6C/17/2022-19 vyzval žalobcu na doplnenie svojho podania. Žalobca v doplnení svojho podania uviedol, že senát 3T žalovaného neumožnil strane účinne chrániť a hájiť svoje záujmy, prístup k súdu v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a neposkytol žalobcovi priestor na predkladanie svojich návrhov. Žiadal, aby súd konštatoval, že rozhodnutím 3T senátu OS KN v trestnej veci sp. zn. 3Nt/23/2020 došlo k eliminácii všetkých občianskych práv v zmysle § 11 a nasl. OZ vrátane dôstojnosti, za čo si súd - senát 3T od účastníka vyžiadala 200,- eur. Ďalej sa žalobca domáhal, aby súd povinnosť zaplatiť 200,- eur zrušil. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

5. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Podľa § 161 ods. 1 a 2 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

7. Podľa § 124 ods. 1 CSP každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

8. Podľa článku 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa článku 127 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovanie v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo ak je to možné, prikázať, aby ten, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, obnovil stav pred porušením.

10. Odvolací súd dáva do pozornosti, že Ústavný súd má v konaní právomoc chrániť základné práva a slobody priznané jednotlivcom. Teda porušenie ľudského práva priznaného medzinárodným dohovorom v spojení s Listinou sa môže stať predmetom konania o sťažnosti ako aj porušenie základného práva alebo slobody priznanej Ústavou. Odvolací súd preto zhodne so súdom prvej inštancie uvádza, že žalobcom namietané porušenie základných práv a slobôd vyplývajúcich z ústavy, z medzinárodnej zmluvy má právomoc prejednať Ústavný súd Slovenskej republiky.

11. Žalobca priamo v návrhu namietal porušenie jeho práva na prístup k súdu, na ochranu ľudskej dôstojnosti a práva na rodinný život, a to tým, že Okresný súd Komárno v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 3Nt/23/2020 svojím procesným postupom porušil jeho základné práva garantované ústavou a na tomto nezákonnom základe ho zaviazal na úhradu 200,- eur. Odvolací súd konštatuje, že z obsahu žaloby nepochybne vyplýva, že žalobca namietal porušenie svojich základných práv a slobôd garantovaných mu ústavou, ako aj medzinárodnou zmluvou, čím žalobca zároveň sleduje kasačný, prípadne apelačný efekt konštatovania porušenia jeho práv vo vzťahu k namietanému rozhodnutiu Okresného súdu Komárno pod sp. zn. 3Nt/23/2020. Z uvedeného dôvodu súd nemá právomoc rozhodovať tento spor.

12. Odvolací súd sumarizujúc vyššie uvedené dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, avšak keďže mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva. Odvolací súd síce v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP mal rozhodovať len o nároku na náhradu trov konania, ale keďže v takom prípade by o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia musel rozhodovať podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie, aj keď už v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo zrejmé, že žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto v záujme, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá v zmysle čl. 17 CSP rozhodol, že žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).